

Antwoord aan een lid der Staten van Holland, betrekkelijk de levensschets, voorkomende in de Courant van 2 julij.

In den tijd geleden, vereerde een lid der Hollandsche staten de redactie der *Arnhemse Courant*, met eenige aanmerkingen betrekkelijk de levensschets, geplaatst in het nummer van 2 julij laatsleden. Aan Z. Ed. werd gemeld, dat men op de gemaakte aanmerkingen in de courant antwoorden zou. Dit is tot nog toe gedeeltelijk vertraagd moeten worden, gedeeltelijk verzuid geworden; iets waarvoor wij den geachtten schrijver hierbij om vergeving vragen.

Het lid der staten, dan, vond het stuk zeer aardig en uitnemend gesteld. Doch de plaatsing er van droeg zijne goedkeuring niet weg. Het was, zegt hij, of eene persiflage of eene wezenlijke lofrede. In het eerste geval, meende hij, dat de ridder, dien hij voor een braaf mensch houdt, niet iets zoo buitenslands verdiende; hetwelk buitendien zijne politieke gevoelens evenmin als zijne logica verbeteren zal; — terwijl in dit geval velen, die anders tegen hem waren, nu uit medelijden voor hem zouden gestemd hebben.

In het tweede geval, het stuk eene lofrede zijnde, meende hij, dat daardoor velen der leden van de provinciale staten, die geene voorstanders waren van het uitvallende lid der kamer, konden overgehaald worden tot andere gedachten nopens denzelfden. In beide gevallen werd derhalve de plaatsing van het stuk, juist op den dag der verkiezingen, als zeer onstaatkundig beschouwd van wege de *Arnhemse Courant*, die zich meermaten tegen den heer RAETS als lid der kamer heeft uitgelaten. — Eindelijk vindt de schrijver in de uitkomst der verkiezing de bevestiging van zijn gevoelen, naardien hij met stelligheid zou durven verzekeren, dat de heer RAETS zijne herkiezing aan het bedoelde stuk te danken heeft.

Liever dan een oordeel te willen vellen over den zin der bedoelde levensschets, verkiezen wij de plaatsing derzelve in beide gevallen te verdedigen, en al de aanmerkingen te beantwoorden, zonder in opening te treden omtrent het al dan niet toepasselijke derzelve, of van sommige derzelve, ten dezen.

Gezied nu, het ware eene persiflage, zoo behoeven wij nog niet toe te gaan tot de overtuiging, dien men voor een braaf mensch houdt, dezelve niet verdient. Het ware eene wezenlijke lofrede, het openbaare politieke leven van den bedoelden persoon; — het openbaare leven, het de huiselijke of christelijke karakter, moet hier in aanmerking komen. Wanneer men dus aanneemt dat iemand een droefv. staatsman, een jammerlijk logicus en een braaf man tevens zijn kan, — hetwelk wij aannemen, — dan schijnt ons de consideratie van braafheid hier niets af te doen; want de persoon dien men als een gebrekkig staatsman beschouwt, moet niet minder worden gewaard omdat hij een eerlijk man, een goede zoon of huisvader, een vroom christen is. En de ongeschiktheid van den bedoelden heer als staatsman, schijnt door het lid der staten van Holland te worden erkend, blijkens de woorden, »hetwelk buitendien zijne politieke gevoelens evenmin als zijne logica verbeteren zal.»

Op die aanmerking moeten wij verder antwoorden, dat wij het doel van de hekelingen der pers geenszins beperken tot de verbetering van den betrokken persoon. Wij hebben reeds meermalen gezegd, dat wij de sienswijze deelen dergenen, die de pers beschouwen als eene soort van openbaar ministerie. Het openbaar ministerie klaagt aan voor de regtbanken; de pers voor de publieke opinie. Het openbaar ministerie legt de gronden bloot waarop het condemnatie vraagt, zoo ook doet de pers. De condemnatie, welke de pers begeert, is verwijdering des bedoelden persoons van het staatkundig toneel. Had nu de publieke opinie magt genoeg om dengene, dien zij veroordeelt, te doen aftreden, dan kon de pers alle hekeling, alle ironie, alle persiflage laten varen. Maar daar de publieke opinie, in Nederland, die magt niet heeft; daar het volk, hetwelk men stemming in de verkiezingen voor de kamer ontzegt, dengene, dien het afkeurt, niet kan verwijderen, — zoo is het voor de pers niet genoeg meer, blootelijk aan te toonen dat deze of gene een ongeschikt staatsman is; zij moet hem bovendien door ironie en sarcasmes op zijne politieke woorden of daden van het staatkundig toneel pogen te verjagen; zij moet daardoor anderen pogen af te schrikken van dezelfde handelingen te volgen.

Wat nu het tijdstip der plaatsing van het stuk, juist op den dag der verkiezingen, moesten geschieden, — vroeger kon het stuk niet

worden geplaatst, omdat het niet vroeger was ontvangen, en later zou men het wellicht niet meer hebben kunnen plaatsen; want in de onderstelling dat het stuk eene persiflage daarstelde, zou de courant het niet hebben geplaatst na de niet-herkiezing des betrokken persoons. Na dien tijd dus hooren we... was het stuk, als persiflage beschouwd, te moedwillig. De *Arnhemse Courant* gebruikt geene wapens meer tegen verslagen vijanden. Op dien dag, dus moest het stuk — het, volgens den geachtten schrijver zoo »aardige en welgestelde stuk» — worden geplaatst, of waar-schijnlijk nooit.

Waar-schijnlijk nooit; want de *Arnhemse Courant* heeft de herkiezing van den heer RAETS voor onwaarschijnlijk; en volgens het lid der staten van Holland, was zij het dan ook, vermits zij slechts door 3 stemmen, (of, indien de gouverneurs voor denzelfden gestemd hebben,) door eene stem meerderheid plaats had.

Dat onwaarschijnlijke nu is, luidens de meening van den schrijver, verwezenlijkt door de plaatsing van het stuk. Om den zoo levig aangegane pijn te troosten, uit medelijden, — meent de schrijver, — gaf menig lid der staten van Holland hem zijne stem; dit hadden wij moelen voorzien; daarom hadden wij nit een staatkundig oogpunt het stuk niet moeten plaatsen.

Deze aanmerking geldt in beide gevallen, hetzij men het stuk als eene persiflage, hetzij men het als een lofrede beschouwt; want de courant had meermalen de ongeschiktheid van den betrokken persoon als lid der kamer pogen aan te toonen.

De *Arnhemse Courant* geeft toe, dat de heer RAETS zijne herkiezing aan het stuk (hoedanig men het beschouwe) kan te danken hebben; zij erkent dat zij dit behoort te voorzien, — en zij voorzagt het. Nogtans plaatste zij het; — en zij meent hierin geenszins onstaatkundig te hebben gehandeld.

Zij meent dat hare handelwijze niet onstaatkundig was, doch zij wil zich dezelve niet als verdienste toerekenen, want het is mogelijk dat zij ten deze niet onpartijdig noch belangeloos handelde.

De aftreding des ridders ware voor haar een onherstelbaar verlies geweest. Van geen der leden eener kamer, wier zamenstelling zij bestrydt en wenst te zien veranderen, kan zij in een zeker opzigt zoo veel partij trekken als van den voorstander der wet van *perequatie* enz., zij heeft een individueel belang bij denzelfden. Het *omne tulit punctum, qui miscuit utili dulce*, ware zonder meergemelden heer veel moeilijker geworden. Men wil niet altijd ernstig zijn, preken en klaagliederen hooren, men wil de waarheid onder alle vormen; die dwaalbegrippen en nonsens aan toonen wil, moet niet altijd in het ernstig zijn. Het is niet te verwonderen dat lezers in slaap, eene *perequatie*, een *hoofd* boven water zijn, en daardoor klaar voor een oppositie-blad.

De *Arnhemse Courant*, — het is waar, zou den heer RAETS nooit tot haren vertegenwoordiger kiezen; maar het is der *Arnhemse Courant* veel minder te doen om één lid uit de kamer te verwijderen, dan wel om aan te toonen dat de geheele kamer niet aan het voorgestelde doel beantwoordt; om aan te toonen dat de verkiezingen geheel anders moesten worden aangerigt. Lang heeft de courant gepoogd op de kamer en hare kiezers (de provinciale staten) te werken; doch te vergeefs; men bleef voortgaan met de tegenstrijdigste keuzen; men bleef voortgaan met vele vertegenwoordigers te benoemen, die voor stemden na tegen te hebben gesproken; men bleef er kiezen, die nimmer een woord lieten hooren; en zoodoende, wierd hunne handelwijze algemeen gevolgd, — de openbaarheid der zittingen, door de grondwet voorgeschreven, tot eene persiflage der natie zonden maken; want wat beteekent de openbaarheid van beraadslagen waar de beraadslagers niet spreken? en waar er dus niets openbaar zijn zou dan de wijze waarop de heeren gaan zitten, snuifjes nemen, en hun voor of tegen uitspreken?

Zoodra men een perpetueel zwijgen veroorlooft, valt het moeilijk aan te toonen dat deze of gene te kort schiel in staatkunde of verstant. Indien de provinciale staten ons louter vertegenwoordigers gaven, dan het zwijgen, bestrijd dan eens de staatkundige gevoelens dier vergadering.

Neen de herkiezing van het uitvallende lid te bevorderen, was niet onstaatkundig van een oppositie-blad; het was niet onstaatkundig tweeledig partij te trekken van de keus, door aan te tasten degenen, die zich het meest bloot geven, en door te zorgen dat de zoodanigen toch steeds worden herkozen. Dit was eene juiste aanmerking, meenen wij, welke men ons onlangs maakte: in den tegenwoordigen tijd van zaken, ware het voor de oppositie te wenschen, dat de provinciale staten louter vertegenwoordigers kozen gelijk de heer RAETS.

Het *Journaal de Smyrne*, van 9 augustus, behelst, aangaande de ontwerpen overeenkomst tusschen Turkije en Egypte, onder de bemiddeling der vijf mogendheden, een artikel, waarin men onder anderen leest: » Wij wenschen zeer levendig dat de hoop om den vrede op vaste en duurzame grondslagen te bevestigen, zich verwezenlijke; doch de kennis, welke wij van *Mehemed-Alli's* karakter hebben, veroorlooft ons niet het algemeene vertrouwen te deelen. De grondslagen, waarop men onderhandelen zal, zijn nog niet bekend, maar wij meenen te kunnen melden, dat *Mehemed-Alli* veel van zijne vorderingen zal moeten opgeven. Indien de Europeische mogendheden instemmen in de instandhouding en bevestiging van *Mehemed-Alli's* gezag, zoo hebben zij niet minder besloten de veiligheid en integriteit van het Turksche rijk te handhaven en te waken, dat het besluit, hetwelk men nemen zal, geen hindernis worde voor de verdere ontwikkeling zijner magt en zijner materiële belangen. Terwijl men gehandelde zaken bestaat, zal men, dit betwijfelende niet, alle belangen overeen te brengen.

Generaal Guder's, die onlangs aan de Russisch-Moldavische grenzen aangekomen was, heeft zich thans naar Borodino begeven. Een Russisch legerkorps nadert de Pruth en den Neder-Donau; men weet zich het doel dier beweging niet te verklaren, daar het toch wel niet doelmatig zijn zou, de Porte, ingeval zij door een Egyptisch leger bedreigd wierd, over land hulp toe te voeren. Het is dus waarschijnlijk, dat het voortrukken der Russische troepen geen ander oogmerk heeft dan de Porte vrees aan te jagen, waaraan de heer *v. Büttenieff* reeds moet hebben gedacht. Konstantinopel te zullen verlaten, zoodra eenig vreemd escader verloop om de Dardanellen binnen te zeilen, of zoodra er te Konstantinopel een onregmatig bestuur opkomen mogt. Dit laatste schijnt te zien op het geval, dat het *Mehemed-Alli* mogt gelukken, *Chosrew-pacha* te verdringen en zich in zijne plaats aan het hoofd der zaken te stellen.

(Allg. Zeit.)

Konstantinopel, 30 aug. Een ontzettende brand die meer dan duizend huizen in asch legde, dreigde de geheele stad te vernietigen en eene reactie daar te stellen, die sedert den dood des sultans gelukkiger wijze vermeden werd, doch thans ligt had kunnen uitbarsten. Men sprak reeds van vreemde hulp in te roepen, ten einde de rust der hoofdstad te bewaren. Evenwel is het der stedelijke overheden gelukt de gemoederen gerust te stellen, en bonderschap loonde *Chosrew-pacha* bij deze gelegenheid groote eerebetooningen met de meest uitgesproken dankbaarheid.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 21 aug. Het departement van den buitenlandschen handel heeft, gelijk sedert 1824 ieder jaar geschiedt, thans, in Russische taal, tabellarische overzichten van Ruslands handel met het buitenland, gedurende het verlopen jaar 1838, uitgegeven. Blijkens dezelve werd er gedurende dat jaar 1° uitgevoerd:

Naar het buitenland, voor	300,016,256 roebels.
» Finland, voor	3,915,854 »
» het koninkrijk Polen, voor	9,593,577 »
	313,525,687 roebels.

(Voor 49,040,527 roebels meer dan in 1837.)

2° ingevoerd:

uit het buitenland, voor	243,928,385 roebels.
» Finland, voor	1,216,965 »
» het koninkrijk Polen, voor	2,570,142 »
	247,715,492 roebels.

(Voor 4,041,685 roebels meer dan in 1837.)

De waarde van den uitvoer overtrof dus die van den invoer met 65,810,195 roebels. (Pr. St. Z.)

DUITSCHLAND.

Brussel, 22 aug. Z. M. de koning der Belgen heeft den heer *Lebeau*, lid der Belgische Kamer van afgevaardigden, als buitengewoon gezant bij den hoogen senaat des koninkrijks gecoördineerd. (Fr. Ob. P. A. Z.)

OOOSTENRIJK.

Weenen, 22 aug. Uit Konstantinopel is de laatste berigten van den 9den dezer niets meldingwaardig. Het is natuurlijk op de besluiten der groote mogendheden gericht, onder welke voornamelijk de Porte staat. *Chosrew-pacha* schijnt een der sterkste tegenstanders te wezen. Als voorstander der hervormingen van den sultan heeft hij de nieuwe school voor militaire artsen, die reeds den ondergang gelyde, behoudend. (N. Z.)

Weenen, 24 aug. De vorst van *Matternich* bevindt zich sedert twee dagen volkomen vrij van kwaal, zoodat men de ziekte als geweken beschouwt. Intusschen zullen er nog wel eenige dagen verlopen eer hij zijne gewane bezigheden hervat, daar de geneesheeren hem dringend aanbevelen hebben vooreerst alle beweging te vermijden.

Berlijn, 29 aug. Gisteren morgen is hier aan de longteering gestorven de Turksche zaakgelastigde aan ons hof, *Kalim-ehadjil*. (Pr. St. Z.)

ENGELAND.

Londen, 29 aug. De *Courier* zegt heden: » De pogingen van den pretendent naar de Spaansche kroon nemen eene wending, waaruit men mag opmaken, dat de burgeroorlog daar te lande deszelfs einde nadert. — Men heeft hier over land berigten uit Oostindië ontvangen; die uit Canton loopen tot 19 april. De gesteldheid van zaken was in die stad nog dezelfde; de vreemdelingen werden gevangen gehouden en alle handel was gestremd. De gemeenschap tusschen Canton en Macao had ganschelijk opgehouden en de scheppen waren ter reede van laatstgenoemde plaats den uitslag der onderhandelingen van de Engelsche commissarissen wachtend.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 aug. Bij den toenemenden invloed der Napoleontische partij, is welker voornameste organ het nieuw opgerichte dagblad *Le Courrier* is te beschouwen, verdien het Spanjaard, *Bertrand*, die *Napoleon* in zijne ballingschap te St. Helena heeft verzoeld, dezer dagen te Bordeaux is aangekomen, en aldaar met vele blikken van belangstelling ontrangen.

Parijs, 30 aug. De laatste berigten van de Spaansche grenzen luiden ongunstig voor den pretendent. Wij gelooven intusschen niet, gelijk een dagblad zegt, dat de generaal *Harispe* voor den vlugtenden prins alreeds een verblijf doet gereed maken; maar het is duidelijk, dat zijn toestand hogehelijker is dan ooit te voren; de Navarrezon zijn in openlijken opstand tegen *Maroto*; de gehechtheid van dezen aan de zaak van den pretendent is meer dan twijfelachtig; de hertog *Della Victoria* en *O'Donnell* schijnen het voornemen te hebben, om *Maroto* noch *Cabrera* rust te laten. Don *Carlos* kan onmogelijk deze goed geordende operatiën weerstaan, te meer nu de verdeeldheid onder zijnen aanhang zich daarbij is komen voegen.

BELGIË.

Brussel, 29 aug. Heden moet koning *Leopold* Ostende hebben verlaten, ten einde zich, over zee, naar Normandië te begeven, en het Fransche koninklijke gezin op het kasteel van Ra te bezoeken. Zoo gezegd wordt, zal hij zich vervolgens van Treport naar Brighton laten overbrengen, en, na een kort verblijf in Engeland, naar Brussel terugkeeren, ten einde aldaar de september-feesten bij te wonen. — Nog kort voor zijn vertrek werd de minister *de Teux* heeft drie dagen in Ostende doorgebracht, en verscheidene conferencien met den koning gehad. Bij die gelegentheid moet men overeen zijn gekomen, om prins *Joseph de Chimay* als gevolmagtigd minister van België in 's Gravenhage te benoemen.

Men meldt, dat de kostbare schilderijen, welke tot dus verre in het paleis van Z. K. H. den prins van Oranje zijn bewaard geworden, eerlang naar 's Gravenhage zullen worden gezonden.

— De afdeling van den spoorweg van Gent naar Rijssele, die thans voltooid is van Gent tot aan Deijnze-Peteghen, is laatstleden zondag voor de eerste maal over zijne geheele uitgestrektheid, zijnde 17,600 ellen, heengedren. De afstand van Gent tot Deijnze is in 31 minuten afgelegd.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 3 sept. Heiden morgen is de stoomwagen van Haarlem ten 12 ure afgegaan en heeft den proefrid gedaan met 4 locomotives en 85 passagiers in 29 minuten; de terugtocht van 19 1/2 ure werd naar Haarlem met 4 locomotives en circa 100 personen vervoerd in 43 minuten. De Haarlemmerweg stond, niettegenstaande het slechte weder, vol toeschouwers.

's Gravenhage, 30 aug. Bij besluit van den 24sten dezer, heeft Z. M. bepalingen gemaakt, ten aanzien van het te geven gevolg aan art. 17 van het den 19den april j. l. met België gesloten tractaat. In den aanhef van dat besluit komt voor, dat het noodig is den toestand te bepalen van hen, op wier hoedanigheid als Nederlander de tractaten van 19 april van invloed zouden kunnen zijn, doch die thans eenige Nederlandsche dienstbetrekkingen bekleeden of bekleeden zouden, en die in het tractaat met België te vestigen; — alsmede dat de voorzide personen een verkregen recht hebben, om in die gevallen, bij voortdoring, als Nederlanders te worden aangemerkt, en dat aan dit recht door de staatkundige overeenkomsten met België niet behoort te worden te kort gedaan.

Bij art. 1 van het besluit wordt bepaald, dat degenen, op wier hoedanigheid als Nederlanders de tractaten van 19 april van invloed zouden kunnen zijn, bij voortdoring die hoedanigheid behouden, zonder dat er behalve de voortdoring hunner dienstbetrekking, daartoe eenige verklaring van hunne zijde, of toelating der Nederlandsche regering vereischt wordt.

Art. 2 bepaalt, dat de in art. 1 genoemde personen, doch welke geen openbare dienstbetrekking bekleeden, indien zij reeds binnen dit rijk woonachtig zijn of verblijven, mede de hoedanigheid van Nederlander behouden, mits binnen 6 maanden na dit besluit hunne verklaring deswege aflagende.

Aan den heer Dirk Donker Curtius.

(Dit stuk, van zeer geachte zijde ten plaatsing toegesonden, wordt hier als uitdrukking eener individuele meening medegedeeld, welke overigens geheel voor rekening van den schrijver wordt gehouden.)

Met bijzonder groot genoegen heb ik de oprubbing van uwe traktaat gelezen. Dat is de taal van een opregten vriend van vaderland, die het wel meent met het volk en met den koning, God geve dat zijne stem ingang vinde en dat velen mogen ontwaken uit dat doodelijken slaap, die ons met ondergang en met gewis verderf bedreigt.

Slechts op één punt ben ik het met den edelen schrijver niet eens. Hij zegt: »de Staten-Generaal zullen geen zelfmoord begaan.»

Dat oordeel is te hard. — Wel is waar, gedurende de laatste tien jaren, heeft de meerderheid der Tweede Kamer al de voorstellen van het gouvernement door een goedkeurend voornemen bekrachtigd, en dus ons geloof aan de zelfstandigheid van dat hooge staatslichaam aan het wankelen gebracht.

Moeten wij echter niet vertrouwen, dat de drang der tijden, dat de vrees om bij onze vertrokken buitenlandsche aangelegenheden moeijeligheden voor de regering te verwekken, grooten invloed heeft gehad op het gedrag van velen?

Onderscheidene van die ja-zeggende leden zijn mij bijzonder bekend: ik houde mij overtuigd, dat zij, ter goeder trouw, hebben gemeend te moeten bukken voor de noodzakelijkheid, en dat geen slaafsche geest van onderwerping hunne handelingen heeft bestuurd.

Nu het de vrijheid en de toekomst geldt van Nederland, nu zij te kiezen zullen hebben tusschen alleenheerschende magt en tusschen eenen grondwettigen regeringsvorm, zal huane keuze niet twijfelachtig zijn.

Ja! onze Staten-Generaal zullen zich waardig toonen het Nederlandsche volk te vertegenwoordigen. — Zij zullen het inzien, dat er zonder een goede grondwet aan geene duurzame rust, aan geen volksgeluk, aan geen vooruitgang te denken valt.

En wanneer zij, door het invoeren van vrije verkiezingen, hun ontslag uit hunne tegenwoordige betrekking zullen hebben daargesteld, zullen zij nog geenen zelfmoord hebben begaan; want het Nederlandsche volk zal gaarne, als dezelfs vertegenwoordigers, mannen kiezen, die zullen hebben medegewerkt tot het verbeteren van het gebrekkige, tot het vestigen van orde en van vrijheid.

Aan sommige der steeds ja gezegd hebbenden mogen wij weligt twijfelen, maar mannen als: CORVER HOOFD, VAN ALPHEN, BEGGERS, BODDAERT, VAN DER VELDE, (die nooit uit het oog verliezen mag dat hij den braven VAN RES vervangen heeft) DE JONGE VAN KAMPENS NIEUWLAND, GOEKINGA, VAN SWINDEREN, CATS, VAN ASCH VAN WIJK, BINKS, en meer anderen, misschien zullen niet vergeten, wat zij aan zich zelve, wat zij aan het vaderland verplicht zijn.

Neem, dat de Staten-Generaal, die nu zitting houden, moge bevoonden worden, de Staten-Generaal, die nu zitting hebben, en de verwachting der natie niet beschamen.

Een vriend van Orde en Vrijheid, die, voor als nog, teekent:

Correspondentie.

Wij hebben dezer dagen een buitengewoon groot getal ingezonden stukken ontvangen, waarvan de meeste uit plaatsgebrek, andere om andere redenen moesten worden ter zijde gelegd. Vele dier stukken behelsden dankbetuigingen en hulden aan den heer DIRK DONKER CURTIUS, wegens zijnen inzet aan alle vrienden van orde en vrijheid. Het was ons onmogelijk al die stukken te plaatsen; nogtans zullen wij aanteekening houden van den naam der inzenders. — Andere gelden onregeligheden bij gelegenheid van s konings verjaardag; — andere wederom het huwelijk van den erfprins. Een paar stukken behelsden aanmerkingen en klagten betrekkelijk het bestuur onzer koloniën; deze stukken konden niet worden geplaatst, omdat geene handteekening ons de waarheid van het aangevoerde waarborgde. Hoe dikwijls wij het namelijk ook herhalen, althans ten behoeve der goede daadzaken betreffen, althans ten behoeve der goede zaak worden ge- teekend, blijft men zulks dikwijls vergeten, en is niet genoeg indien zoodanige stukken niet gewaardijkt zijn, want wij willen ons niet blootstellen om onwaarheden mede te deelen.

Waarneemte te Arnhem.

Den 1 Sept. Palm 9 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
Den 2 Sept. Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 4 D.

Art. 3 bepaalt, dat alle andere personen, niet behoorende onder de in de beide vorige artikelen vermelde, en die verlangen mogten de heidanigheid van Nederlander, waarop de meergemelde tractaten van vrbod zonden kunnen zijn, te behouden, binnen twee jaren, naar de ratificatie dier tractaten, aan Z. M. eene verklaring moeten inzenden en verzoeken zich in Nederland te mogen vestigen.

Art. 4 behelst eene verlening der bovenvermelde termijnen voor de personen, die zich elders buiten België ophouden.

Door Z. M. zijn dezer dagen octrooien verleent aan C. H. Ciriaci te Amsterdam, voor den tijd van 10 jaren, op de invoering en verbetering van een verwarmings toestel, geschikt om groote localen te verwarmen, en om plantaandige en dierlijke producten te droogen, en aan P. Young te Londen, voor den tijd van 15 jaren, op de invoering alhier van eene uitvinding om vellen en andere fabriekstoffen ondoordringbaar (waterproof) te maken.

Heden is het 1ste bataljon jagers, sterk omlant 600 man, uit Tilburg, en laatstelijk uit Rotterdam, alhier binnengekomen.

Gravenhage, 31 aug. Omtrent het zoo veel geruchtmakend ontwerp van dijkgraaf en hoogheemraden van Schieland, tot wijziging in de administratie van dat hoogheemraadschap, verneemt men de volgende bijzonderheden, die, hoe ongelooflijk dezelve ook mogen voorkomen, algemeen versterkt worden waar te zijn:

In dat ontwerp tot wijziging, zou het traktement van den dijkgraaf van f 1200 op f 1500 gebracht, dus f 300 verhoogd worden; de traktementen der hoogheemraden op f 1090 voor ieder, en dat van den assessor en rentmeester op f 2000 bepaald blijven; doch dat van den dijkgraaf verhoogd worden, terwijl de emolumenten geheel of gedeeltelijk zonden worden afgeschaft. De voordragt der hoogheemraden bij vacature, zou aan hoogheemraden verblijven en die post levenslang bezeten worden.

De ambacht en polderbesturen zonden afgeschaft en Schieland in zes districten worden verdeeld, elk onder eenen schout en eenige heemraden, die door dijkgraaf en hoogheemraden van Schieland zonden worden aangesteld. Belangrijke concessies zonden en zelfs gekochte regten der ingelanden en der steden Rotterdam, Gouda en Schiedam zonden vernietigd en de magt van dijkgraaf en hoogheemraden, ten koste van dezelve, aanmerkelijk uitgebreid worden. Door alle deze veranderingen en verkorting der regten van anderen, zou men, (volgens het bericht in den Nederlander, geplaatst in het n. van 24 augustus jl.) 50 cents per buffel bezuinigen. Het blijkt echter, dat noch ingelanden, noch de steden, genogd zijn, hunne regten en vrijheden voor dien of zelfs hooger prijs aan dijkgraaf en hoogheemraden af te staan, en veel meer verlangen te bezuiniging te zien daarstellen door de vermindering van het personeel en de tractementen van het kollegie van dijkgraaf en hoogheemraden, den verkoop van het gemeene landhuis, enz., enz.

Rotterdam, 29 aug. Naar men verneemt, voldoet het voorstel van het hoogheemraadschap van Schieland, waarvan bereids melding is gemaakt, van de ingelanden en der steden Rotterdam, Gouda en Schiedam, niet. De ingelanden en der steden, en ambachtsbesturen adressen of protesten, de zonden aan heeren gedeputeerde staten zijn ingezonden; nithoefde, bij het rookstok bezuinigingen zijn voorgedragen ten aanzien van zaken, waarentrent de ingelanden geene bezuiniging verlangen, of die zij zelve zonden kunnen invoeren; de tractementen daarentegen, die men verminderd wenschte te zien, of zijn verhoogd, of op de vorige hoogte gebleven, — en niet is voldaan aan het verlangen, dat de hoogheemraden voortaan door de ingelanden en uit de ingelanden, voor een bepaald aantal jaren, zonden worden verkoren. Ook van zaken, waardoor de regten der stedelijke regeringen en die der ingelanden alzins zonden worden verkort.

Kampen, 1 sept. Het jagerkorps van Cleerens, hetwelk hier vier jaar en zeven maanden heeft garnizoen gehouden, is dezer morgen naar Harderwijk uitgemarcheerd. Zonder te spreken van de voordeelen, welke dat korps onze stad aanbragt, verplezen wij ook veel aan deszelfs fraai korenmuziek, het gezellig verkeer met heeren officieren, en de algemeene tevendigheid die hetzelfde te weeg bragt. Tatrijke scharen onzer bevolking waren op de been, en zagen deze troepen, die in 't algemeen geene andere dan aangename herinneringen achterlaten, den marsch aannemen.

Men verneemt, dat er groote veranderingen bij het militaire op handen zijn. Onder anderen wordt verhaald, dat de directeur-generaal van oorlog, Trip, kanselier zal worden en de generaal Schuurman, directeur-generaal van oorlog. Dat voorts de militaire akademie van Breda verlegd zal worden naar Delft, de kadetten van de artillerie en kavallerie bij de kampen zullen worden ingedeeld, en te Delft anders zal zijn als artillerie en genie.

Havertische Courant.)

Kamp. Cour.)

